

РЕШЕНИЕ

№ 4430

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2249** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203–чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на П. В. Й., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А, чрез адвокат Л. А. Г., САК, със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А против Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи /СДВР-МВР/, [населено място], [улица], с която е предявен иск за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 40.00 лв., представляваща платена глоба по Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-023064/11.11.2021 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, отменено частично като незаконосъобразно. Претендират се сторените по делото разноски, а именно адвокатско възнаграждение и за внесена държавна такса. В съдебно заседание, ищецът редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, в указания 14-дневен срок депозира отговор по предявения иск, като счита същият за неоснователен и недоказан. Доводите на ищеца, според ответника са бланкетни и необосновани относно наличието на вреди, същите не са доказани. Иска от съда на отхвърли исковата молба като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание ответникът, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт Б., който

моли съда да остави исковата претенция без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като отправя възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от страна на ищеца.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор П., която излага становище за основателност и доказаност на исковата претенция.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От фактическа страна с оглед приетите по делото писмени доказателства се установява, че с НП № 21-4332-023064/11.11.2021 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР на П. В. Й. са наложени административни наказания „глоба“ от 200.00 лв., 20.00 лв. и по 10.00 лв. за извършени административни нарушения по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 6 от ЗДвП. Ищецът е заплатил доброволно сумите по наложените глоби, за което е представена квитанция за внесена сума в общ размер на 240.00 лв. по сметка на ОДМВР – СДВР от 15.11.2021 г. С Решение № 879/14.03.2022 г. постановено по НАХД № 16742/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НП № 21-4332-023064/11.11.2021 г. е отменено частично като незаконосъобразно по отношение на наложените наказания „глоба“ по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. трето от ЗДвП в размер на 10.00 лв., по чл. 185 от ЗДвП в размер на 20.00 лв. и по чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП в размер на 10.00 лв. Решението на СРС е оставено в сила с Решение № 6579/07.11.2022 г., постановено по КНАХД № 4732/2022 г. по описа на АССГ и е влязло в законна сила на 07.11.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следните правни изводи:

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди е процесуално допустим. Следва да бъде разгледан по същество, като подсъден на Административен съд София - град, на основание чл. 128, ал.1, т. 5 от АПК, предвид, че се претендират вреди в резултат на отменено частично като незаконосъобразно НП № 21-4332-023064/11.11.2021 г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с влязло в сила съдебно решение, което безспорно не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а е властнически акт с наказателноправни последици – наказателно постановление. В този смисъл е приетото в т. 1 от Тълкувателно постановление от 19.05.2015 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2014 г. на ВКС и ВАС.

Искът е предявен срещу надлежния ответник, съгласно чл. 205 от АПК – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР – юридическо лице на бюджетна издръжка, към чиято административна структура принадлежи органа, издал частично незаконосъобразното наказателно постановление.

След преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира иска за основателен и доказан по основание и размер.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ.

Според разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за

вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно, за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под „вредата“ следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под “пряка и непосредствена” - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – отменено като частично незаконосъобразно наказателно постановление с влязло в сила съдебно решение. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Видно от съобразителната част на решението, наказателното постановление е отменено частично като незаконосъобразно по отношение на наложените административни наказания „глоба“ по чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. трето от ЗДвП в размер на 10.00 лв., по чл. 185 от ЗДвП в размер на 20.00 лв. и по чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП в размер на 10.00 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. А, съгласно ал. 4 на същата законова разпоредба - „Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице“. В конкретния случай претенцията се основава на това, че е налице частично отменено като незаконосъобразно наказателно постановление и от тази отмяна се претендира настъпване на имуществени вреди, които представляват заплатените суми по отменените административни наказания „глоба“ в общ размер на 40.00 лв.

За да бъде уважена исковата претенция на първо място е необходимо актът, който е бил отменен като незаконосъобразен да е бил в изпълнение на административна дейност. В конкретния случай безспорно се установи, че частично отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление, с адресат ищецът, е отменено с влязъл в сила съдебен акт, а наказателното постановление е последица от изпълнението на нормативно възложените задължения и упражняване на административно наказателна дейност. Изпълнението на тези задължения по своята същност представлява административна дейност, поради което издаденото наказателно постановление се явява властнически акт, издаден от административен орган и независимо, че поражда административнонаказателни последици, то същото е резултат от санкционираща

административна дейност. Следователно е налице първата предпоставка, законово регламентирана в чл. 204, ал. 1 от АПК.

На второ място, въз основа на представените с исковата молба доказателства, се установи, че ищецът на 15.11.2021 г. е заплатил сумите по наложените му глоби по банкова сметка на СДВР. Това се установява от представената квитанция за внесена сума на л. 7 от делото. Следователно в случая, съдът намира, че са налице и останалите изискуеми предпоставки, визирани в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно настъпила вреда, причинно-следствена връзка между настъпилия неблагоприятен резултат и отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление. Изводите на съда са подкрепени от установените факти в случая, а именно в това, че ответникът е издал наказателно постановление срещу ищеца за извършени от него нарушения на правилата за движение по пътищата. Издаденото наказателно постановление е частично отменено като незаконосъобразно с влязло в сила решение на СРС, но преди това от страна на ищеца е заплатена сумата на глобите в отменената част на наказателното постановление. Следователно заплащането на сумата в общ размер на 40.00 лв. за наложените глоби е в пряка причинно – следствена връзка с частично отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление, тъй като ако същото не е било издадено в тази част, то е нямало да се стигне до заплащане на тези глоби. Със заплащането на глобите, ищецът е реализирал едно свое право, което по никакъв начин не възпрепятства възможността му да оспорва законосъобразността на наказателното постановление, с което са му наложени глобите, както е и в процесния случай.

Настоящият съдебен състав, счита за неоснователно релевираните от ответника доводи в отговора по исковата молба, а именно, че е налице специален ред, по който могат да бъдат възстановени неоснователно заплатените суми. Така въведените от МВР правила за възстановяване /връщане/ на недължимо внесени суми за глоби във Фонд за безопасност на движението не представляват специален ред за обезщетение на вредите, а също така и сумата по искане не подлежи на възстановяване и по правилата на чл. 128-129 от ДОПК /в този смисъл Решение № 1210/30.01.2019 г. по административно дело № 10320/2018 г. по описа на ВАС, Решение № 11987/22.12.2022 г., постановено по административно дело № 7610/2022 г. по описа на ВАС/.

С оглед така установеното, настоящият съдебен състав счита исковата претенция за доказана по основание и размер. Обезщетението е дължимо в пълния заявен от ищеца размер, а именно 40.00 лева. Представената квитанция за заплащане на глобите е доказателство за превода на претендираните суми, а от тук и реализирането на имуществената вреда на ищеца, чиито патримониум е засегнат отрицателно чрез внасяне на претендираната с иска сума. Следва да се има предвид, че от страна на ищеца не се претендира законната лихва върху главницата по исковата претенция, поради което Съдът не дължи произнасяне.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от страна на ищеца. От исковата молба е видно, че от същия се претендират направени от него разноски в общ размер на 610.00 лв., от които 600.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 10.00 лв. за държавна такса. От страна на ответника по делото е отправено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Съгласно нормата на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за

процесуално представителство, защита и съдействие по дела с материален интерес до 1 000.00 лв., минималният размер на полагащото се адвокатско възнаграждение е 400.00 лв. Предвид и фактическата и правна сложност на делото, съдът намира, че претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение от 600.00 лв. следва да бъде редуцирано до определения в наредбата – 400.00 лв.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 410.00 лв., от които 400.00 лв. – адвокатско възнаграждение и 10.00 лв. за заплатена държавна такса.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи на основание на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ да заплати на П. В. Й., [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А, сумата в размер на 40.00 лв /четиридесет лева/, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, претърпени в резултат на частично отменено като незаконосъобразно с Решение №879/14.03.2022 г. постановено по НАХД № 16742/2021 г. по описа на Софийски районен съд, оставено в сила с Решение № 6579/07.11.2022 г., постановено по КНАХД №4732/2022г. по описа на АССГ Наказателно постановление № 21-4332-023064/11.11.2021г., издадено от Началник на група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи, с адрес: [улица] да заплати на П. В. Й., [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А, сумата в общ размер на 410.00 лв. /четиристотин и десет лева/, представляваща разноски за заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: